

OKRESNÁ PROKURATÚRA RUŽOMBEROK
Dončova 8, 034 53 Ružomberok 1

Číslo: Pv 115/19/5508-7
EEČ: 2-42-121-2019

Ružomberok 12.06.2019

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: sprenevera podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Ružomberok

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: Ružomberok

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: 034 01 Ružomberok, Slovensko

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: sprenevera podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

v presne nezistený deň v decembri 2017 prevzal na pošte v Ružomberku sumu vo výške 1700,- Eur, ktorú mu poslal dňa 07.12.2017 na adresu Ružomberok, XXXXX, poštovou poukážkou XXXXX po vzájomnej dohode, podľa ktorej mal obv. XXXXX tieto peniaze použiť na zaplatenie náhradných dielov a opravy osobného motorového vozidla zn. AUDI A4 ev. č. XXXXX, ktoré v tom čase používal so súhlasom jeho vtedajšieho držiteľa XXXXX, on však zaplatil za opravu a náhradný diel len 120,- Eur a ostatné peniaze si ponechal a použil na rôzne účely, čím spôsobil XXXXX, nar. XXXXX, trvalé bydlisko v Ružomberku, XXXXX XXXXX, škodu vo výške 1700,- Eur,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník Obvodného oddelenia PZ v Ružomberku na základe trestného oznámenia XXXXX z 16.01.2019 a realizačného návrhu spracovaného pracovníkmi odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Ružomberku

z 22.01.2019 uznesením č. ČVS:ORP-37/OO-RK-2019 z 28.02.2019 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona a týmto uznesením súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol XXXXX obvinenie z uvedeného prečinu, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je popísaný vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Po skončení skráteného vyšetrovania mi poverený príslušník PZ predložil vyšetrovací spis s návrhom na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Jeho preskúmaním som zistil nasledovný skutkový stav:

Obv. XXXXX vo svojej výpovedi dňa 20.03.2019 o. i. uviedol, že predmetné vozidlo zn. AUDI A4 bolo napísané na jeho sestru XXXXX, patrilo ich rodičom a on ho používal. Rodičia ho chceli predať za 5000,- Eur, on ale nechcel o auto prísť. Nakoľko však mal exekúcie a nemal príjem, nedali by mu lízing a preto sa dohodol s XXXXX, že on vezme lízing na seba a dá mu peniaze, aby mohol vyplatiť rodičov. Auto mal podľa dohody užívať on a aj splácať lízing. Sestra mu dala splnomocnenie na odhlásenie auta a na prepis na XXXXX. Nepamätá si presne papierové veci okolo toho, ale to si mal riešiť XXXXX, s ktorým bol raz aj na Dopravnom inšpektoráte, ale ďalej to už nedosledoval. Auto ďalej užíval a aj splácal lízing, niečo platil prevodom do banky na lízingovku a párkrát dal XXXXX peniaze na splátky aj do ruky. V októbri 2017 mal s týmto vozidlom Audi nehodu, nebol vinník a auto bolo poškodené. Povinné zmluvné poistenie (ďalej len PZP) k autu v UNIQA poisťovni bolo uzavreté na XXXXX, ale platil ho on. Auto bolo ale pojazdné, bolo na ňom však treba urobiť opravy, aby sa mohlo na ňom jazdiť. Išiel preto do servisu za XXXXX a ten mu povedal, že by auto opravil cca do 1000,- Eur. Niečo malé mu na ňom opravil, vtedy mu obvinený zaplatil okolo 100,- až 150,- Eur. Na väčšiu opravu sa dohodli tak, že ju vykryje peniazmi z poisťovne. Keďže PZP bolo uzavreté na XXXXX, poisťovňa logicky vyplácala peniaze jemu. Boli dohodnutí, že keď prídu peniaze z poisťky, dá sa auto opraviť, potom sa predá a vyplatí sa lízing. Takto to chceli urobiť preto, lebo on už veľmi nechcel to nabúrané auto. XXXXX sa obvinený opakovane pýtal, či už prišli peniaze z poisťky, ale on stále zatíkal, že neprišli. Až sám zistil osobne v poisťovni, že peniaze už boli dávno poslané XXXXX v sume okolo 2600,- Eur. Keď mu to obvinený povedal, tak XXXXX priznal, že peniaze mu boli vyplatené, ale že mu ich nedá. On mu povedal, nech si teda auto nechajú, je na neho napísané a nech si ho dajú spraviť, že on nemá peniaze na opravu. Nakoniec sa dohodli a XXXXX mu na opravu auta poslal sumu 1700,- Eur, ktorú si prevzal iv decembri 2017. Vtom čase auto používal, aj bol za XXXXX a chcel mu vyplatiť zálohu na opravu auta, ale on to nechcel, že sa vyplatí všetko naraz po oprave. Do servisu chodieval za XXXXX aj XXXXX, ktorého on poznal a tento sa začal zaujímať o predmetné vozidlo. Chcel ho kúpiť v takom stave ako bolo, on ho oslovil a bol aj za XXXXX, ale bez neho. Potom sa stretli všetci traja a dohodli sa, že XXXXX odkúpi to auto od XXXXX, s tým, že mu pošle na účet 1000,- Eur a zostatok lízingu tiež doplatí on. Čo sa týka tých 1700,- Eur, ktoré mu dal XXXXX, tieto si on nechal, pretože keď vstúpil do celej veci XXXXX a dohodol sa s XXXXX, tak chcel mať aspoň nejaké peniaze za to auto, čo splácal lízing a čo investoval do auta. Lízingová splátka bola okolo 180,- Eur a on ich pár zaplatil, isto dával viackrát peniaze aj XXXXX do ruky. Obvinený si myslí, že na tieto peniaze mal nárok a preto ich aj minul na svoju potrebu. Veď XXXXX si nechal peniaze z poisťky, okolo tých 900,- Eur, aj XXXXX mu mal zaplatiť peniaze a aj doplatiť lízing. Už nechcel tie peniaze ani použiť na opravu, keď bol na auto kupec,

teda XXXXX. Obvinený nevie dátum, kedy auto po tejto dohode začal užívať XXXXX, dal mu kľúče aj papiere od vozidla. Myslel si, že je to vybavená vec a viac sa o to nezaujímal. Po nejakom čase, možno mesiaci dvoch mu volal XXXXX, že auto predal XXXXX, aby išiel XXXXX na prepis s XXXXX. Stretli sa všetci na stanici, teda obvinený, XXXXX, XXXXX aj XXXXX a riešil sa prepis auta. XXXXX povedal, že XXXXX mu zatiaľ žiadne peniaze neposlal, na čo mu XXXXX sľúbil, že mu ich v ten deň pošle na účet. Spomína si, že XXXXX bol aj s XXXXX na matrike overiť podpis na splnomocnení. Oni sa vlastne dohodli tak, že XXXXX si kupuje auto od XXXXX, ale ku prepisu potreboval XXXXX. Obvinený už nevie, či niekto z nich vyplatil nejaké peniaze XXXXX. Na otázku, či bol v apríli 2018 z XXXXX za XXXXX s tým, že XXXXX chce kúpiť auto za sumu poníženú o náklady na opravu vozidla vo výške 1700,- Eur obvinený uviedol, že takto to vôbec nebolo, pretože jemu auto XXXXX neopravoval, len tú opravu asi za 100,- Eur, čo aj hneď vyplatil. Auto v tom čase mal XXXXX alebo XXXXX, ale o tom XXXXX vedel, veď on bol pri všetkom. XXXXX bol viackrát za ním ohľadom toho, že chce to auto, ktoré mu obvinený odovzdal osobne, veď ho užíval, ale až potom, čo sa XXXXX s XXXXX dohodli. Obvinený pri tomto výsluchu podal proti uzneseniu v časti týkajúcej sa vznesenia obvinenia sťažnosť ústne do zápisnice a odôvodnil ju tým, že skutočnosti uvedené v uznesení o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia sa nezakladajú na pravde, a nie sú tam uvedené všetky pre neho podstatné a dôležité skutočnosti, ako to vzniklo, pričom sa necíti byť vinným, že by peniaze vylákal a spreneveril, on ich považoval, že patria jemu a nie XXXXX, keďže mu on do auta investoval.

Poškodený XXXXX vo svojej výpovedi dňa 02.04.2019 o. i. uviedol, že s XXXXX sa poznal z mesta, niekoľkokrát sa videli, bol po neho párkrát v robote alebo ho tam zaviezol na aute. Po nejakom čase mu povedal, že to auto, na ktorom chodí nie je jeho, ale že by si ho rád nechal, len ho nemá za čo odkúpiť. Vlastne ho požiadal, aby vzal vo svojom mene lízing na tú Audinu, ktorá patrila XXXXX - jeho sestre. XXXXX išiel za ňou, aby ho prepísala na XXXXX a asi sa dohodli, že peniaze jej dá on. On XXXXX sľúbil, že teda uzavrie na svoje meno lízingovú zmluvu, peniaze z nej mu dá, aby mohol vyplatiť auto, ale on mu mal dávať mesačne peniaze na úhradu lízingovej splátky, nevie presne koľko to bolo, nejakých 130,- až 150,- Eur. Audinu mal používať XXXXX, tak znela dohoda. Niekedy v roku 2017 bol s XXXXX osobne v autobazáre pri Štiavničke, tam podpísali aj lízingovú zmluvu, podľa neho to bolo asi 4500,- až 5000 Eur. Priamo tam mu v ten deň vyplatili hotovosť, pričom celú sumu si zobral XXXXX, on sám v ten deň len podpisoval zmluvu a papiere. Všetky zmluvy a súvisiace papiere si vzal XXXXX, jemu nezostalo nič. On osobne nebol na Dopravnom inšpektoráte robiť prepis vozidla, to vybavoval XXXXX, on podpisoval nejaký papier ohľadom auta len na Mestskom úrade Ružomberok, že je vlastníkom vozidla. XXXXX nejaké splátky za lízing poposielal, bolo aj tak, že doniesol peniaze jemu osobne, aby poslal splátku, ale potom sa prestal ozývať a sľuboval, že to zaplatí. Domov mu chodili upomienky z lízingovej spoločnosti a videl, že sa to neplatí. Nejaké splátky zaplatil aj zo svojich peňazí, nevie už koľko, aby mu to nechodilo. XXXXX sa mu ďalej ozval, že mal nehodu na tej Audine a že to spraví tak, že auto sa dá opraviť. Bol aj fyzicky pozrieť na to auto, na ktorom boli rozbité dvere hlavne, ale bolo pojazdné. Vraj mu príde nejaká poisťka a on si z nej dá to auto opraviť, predá ho ďalej a z peňazí z predaja sa vyplatí zvyšný lízing, auto sa z neho odpíše a bude koniec. Peniaze z poisťky na auto prišli skutočne jemu, asi 2400,- až 2500,- Eur, nevie už presne. Povedal XXXXX, že na lízingu treba doplatiť dlh čo on neplatil a teda že si to stiahne z tých peňazí z poisťky. Najprv chcel, aby mu zostala

celá suma poisťky, ale on mu na to povedal, že potrebuje zaplatiť opravu auta a že mu môže nechať len časť z tej poisťky. Súhlasil, lebo chcel, aby sa auto opravilo a predalo a zrušila celá lízingovka. Sumu 1700,- Eur poslal XXXXX poštou, lebo toto je vraj suma, ktorú potreboval na opravu auta. On sa v tento deň vlastne nadhlo stretol s XXXXX poslednýkrát, odvtedy ho nevidel a vlastne sa stretli po dlhšom čase až na jar minulého roku, keď prišiel za ním s tým, aby prepísal auto na XXXXX, ktorého on sám poriadne nepoznal, len vedel o ňom, že má nejaký servis. XXXXX mu predtým nehovoril, kde ide dať auto do opravy, netušil, že u XXXXX, aj sa ho pýtal, kam ho dá, ale on mu povedal, že to má nechať na neho. XXXXX mu povedal, že keď auto prepíše na XXXXX, že zostatok lízingovky sa vyplatí, že to si už bude riešiť XXXXX. Stretol sa s XXXXX a XXXXX na stanici a že idú prepísať auto, išli zas iba na úrad, on tam podpísal nejaký papier a tým sa rozišli. Odvtedy mu už ani XXXXX ani XXXXX žiadne peniaze za auto nedali, lízing si platí ešte stále on, je tam toho ešte stále dosť. S XXXXX už nie je od toho stretnutia s XXXXX v kontakte. Na otázku, ako vznikla suma 1700,- Eur, ktorú vyplatil XXXXX uviedol, že to navrhol on, lebo on mu povedal, že ku tomu dátumu bol dlh na lízingu aj s upomienkami vo výške 800,- Eur a on ho chcel vynulovať. XXXXX to skontroloval, prepočítal a povedal mu, že len toľko mu môže dať. Ostatok mu sľúbil dorovnať a vyplatiť, keď sa auto predá. Od XXXXX nežiadal pri prepise vyplatiť peniaze za auto, to malo byť medzi ním a XXXXX a ten mal vyplatiť potom lízing. Audi videl naposledy vtedy, keď dal XXXXX tých 1700,- Eur a v tom čase nebolo opravené, neskôr už nevie či ho opravil. Vlastne vie, že teraz už je auto opravené, ale to hovoril XXXXX, že on si ho opravoval. Myslel, si, že XXXXX zariadi po predaji auta vyplatenie zvyšného lízingu, tak tomu porozumel. Na otázku, či pozná XXXXX a aký má on súvis s týmto autom uviedol, že ho pozná a XXXXX mu povedal, že XXXXX by platil za čas lízing, kým sa všetko porieši, lebo on nemá peniaze. To bolo ešte predtým, než mu dal tých 1700,- Eur. Súhlasil s tým, bol rád, že to bude aspoň niekto platiť. V tom čase bol akože vlastníkom on, ale behal na ňom XXXXX. S XXXXX sa stretol niekedy v lete, keď sa neplatil lízing a ten mu dal 100,- Eur na zaplatenie lízingovej splátky a povedal, že on bude zatiaľ platiť splátky kým sa nedohodne s XXXXX, lebo oni že majú medzi sebou nejaké kšeftíky. Dal mu len tú jednu splátku, ale potom sa už viac neozval, akoby stratil záujem o to auto. Na otázku, či tých 1700,- Eur dal XXXXX až po stretnutí s XXXXX uviedol, že áno, chcel sa už zbaviť toho lízingu a chcel, aby bolo auto opravené. Na otázku, či mu dal XXXXX nejaké peniaze za auto okrem splátky 100,- Eur odpovedal, že nie, hoci pri prvom stretnutí bol taký návrh, že mu zaplatí za auto a aj doplatok lízingu časom splatí, ale to sa nestalo, okrem tých 100,- Eur žiadne peniaze od neho nedostal. Na otázku, či tých 1000,- Eur, čo mu mal poslať XXXXX za auto, malo byť za opravené auto, alebo pred opravou odpovedal, že netuší, ale zdá sa mu, že vtedy ešte ani nebolo auto nabúrané, bolo v poriadku. XXXXX sa nestaral o lízing, neplatil mu ho a tak mu dohodil toho XXXXX, že on by si zobral auto a platil. Ale potom došlo k tej nehode a XXXXX akoby stratil záujem. Až po nehode potom prišiel vlastne XXXXX s XXXXX, že on auto kúpi v takom stave v akom je, opraví si ho a vyplatí XXXXX a ten mu mal vyplatiť celý lízing. Nebola tam reč o presných sumách, oni vraveli, že to je už medzi nimi, ale že ho zbavia tej lízingovky. On dal XXXXX 1700,- Eur, lebo povedal, že za to opraví to auto a až potom ho bude môcť predáť, že bez toho to nepôjde. Myslí si, že o túto sumu ho XXXXX podviedol, lebo týmito peniazmi mu mal zaručiť, že auto opraví a jemu bude následne vyplatený lízing, ale k tomu vôbec nedošlo.

Poverený príslušník PZ dňa 16.04.2019 vykonal medzi obv. XXXXX a

poškodeným XXXXX konfrontáciu, pri ktorej sa obaja vyjadrili ku skutku. Poškodený na otázku, či si pýtal od XXXXX vrátiť 1700,- Eur, keď predal auto XXXXX uviedol, že on si peniaze nepýtal, že boli na opravu auta. Obvinený na otázku, za čo považuje sumu 1700,- Eur, vyplatenú od poškodeného odpovedal, že on vedel, na čo mu ich dáva, ale potom prišiel XXXXX a chcel auto odkúpiť. Bol aj za XXXXX a chcel mu dať zálohu za opravu, ale on nechcel. Potom sa už do toho zamiešal XXXXX a začal to riešiť. Nechcel dať tie peniaze XXXXX, keď nemal dôvod, on kupoval auto od XXXXX v takom stave, ako bolo.

Svedok XXXXX vo svojom výsluchu dňa 06.04.2019 o. i. uviedol, že obv. XXXXX pozná a vie aj kto je XXXXX. XXXXX mu ponúkol, že má Audinu a chce sa jej zbaviť, pretože bola nabúraná, predné aj zadné dvere boli poškodené, motor bol funkčný. On si dával robiť u XXXXX v servise autá a mal záujem o jedno auto, ktoré tam mal. Tak sa s ním dohodol, že mu dá Audinu v takom stave, ako bola, za toho jeho Golfa s tým, že na nej ešte urobí kontrolu originality. Zaplatil aj poplatky STK a emisnú kontrolu. Keď bolo všetko hotové, tak si ju XXXXX napísal na seba, XXXXX mu dal splnomocnenie. O cene za auto sa bavil len s XXXXX, jemu aj vyplatil v hotovosti dohodnutú cenu. XXXXX nedával žiadne peniaze a ani sa s ním nebavil o lízingu. O aute sa bavil, keď už bolo nabúrané. XXXXX mu povedal, že prepis musí urobiť XXXXX, jeho nezaujímalo, prečo je v tom aj on, čo majú medzi sebou. Auto používal asi 2 týždne, v marci minulého roka, potom ho vymenil s XXXXX za Golfa. O tom, či chcel XXXXX po nehode opraviť auto u XXXXX, nič nevie a ani ho to nezaujíma.

XXXXX XXXXX vo svojom výsluchu dňa 08.04.2019 o. i. uviedol, že má servis na opravu áut a niekedy koncom roka 2017 mu volal obv. XXXXX, že by potreboval opraviť auto, mal ho nabúrané. Jednalo sa o Audi A4. Po prehliadke auta povedal XXXXX, že predbežne vidí cenu opravy na 800,- Eur, ale že presne to bude vedieť po odstrojení vozidla, mohli tam byť nejaké skryté závady. XXXXX chcel vtedy nechať na opravu zálohu 500,- Eur, ale on ich nevezal od neho, nechcel aby potom na neho tlačil s opravou. On odišiel na aute a ďalej ho užíval, bolo pojazdné. Začal zháňať náhradné diely a keď už mal predné dvere, tak zavolať XXXXX, aby prišiel s autom, vymenil tie dvere a urobil aj iné klampiarske práce. XXXXX mu dal zálohu 80,- Eur za túto opravu a mali v pláne ešte robiť na aute ďalej. Boli sviatky a vtedy sa on stretol s XXXXX, on prišiel na tej striebornej Audine, ktorú opravoval XXXXX. Zaujalo ho to a bavili sa o tom aute, pretože XXXXX sa páčil jeden Golf, ktorý mal v servise. Spýtal sa ho, odkiaľ má to auto a on mu povedal, že ho kúpil od XXXXX a jeho hneď napadlo, že ho ešte nedoopravoval. Nakoniec sa oni dvaja medzi sebou dohodli, že by od XXXXX kúpil Audinu a on by kúpil od neho toho Golfa. Dohodli sa, čo sa týka vyrovnania, že mu zariadi prepis Golfa a on jemu zariadi prepis Audiny. V tomto vyrovaní bola zarátaná dlžoba XXXXX za opravu. XXXXX nevnímal ani ako vlastníka vozidla a už ho ani neoslovil na opravu auta. Asi po sviatkoch si Uhrina zobral Golfa, na Audine mu urobil STK a emisnú kontrolu a v novom roku už bolo auto vlastne pri ňom. Chcel si auto prepísať na seba a začal zisťovať, kde sú doklady, volal aj XXXXX. Ten mu povedal, že musí ísť za XXXXX, ale jeho tlačil čas s kontrolou originality a tak osobne vyhľadal XXXXX a pýtal od neho papiere. Zistil, že Audina je v avíze zmeny vlastníka, vozidlo bolo prehlásené na iného vlastníka, ktorý ho ale v lehote neprihlásil a to bol XXXXX. Zistil, že na neho ho prepísala XXXXX, ale on to nedotiahol a nebol auto prihlásiť. Volal XXXXX, že to treba dotiahnuť a že sa stretnú na druhý deň. Stretli sa na stanici a on tam prišiel aj s XXXXX a XXXXX.

XXXXX stretol vtedy prvýkrát, predtým ho nepoznal osobne. XXXXX a XXXXX mu doslova posadili XXXXX do auta, že chod' s ním na úrad, že on už vie, čo sa ide diať. Na mestskom úrade bol s XXXXX overiť podpis na splnomocnenie a na jeho základe prepísal nakoniec AUDI A4 na seba. XXXXX sa ho pýtal, kde je auto, on ani nevedel, že v ňom vlastne sedí, on asi nevedel ani ako vyzerá. XXXXX sa ho pýtal, že čo je zač XXXXX, lebo ten že mu sľúbil, že vyplatí za neho lízing z Audiny. Z rečí XXXXX a XXXXX zistil, že XXXXX sľúbil XXXXX dať 1.000,- Eur na účet a doplatiť zvyšné splátky lízingu. Nebol pri tom, keď sa oni dohadovali, toto zistil z tých rečí okolo auta. Na otázku kedy a ako podpísal kúpnu zmluvu na Audi uviedol, že mu ju dal XXXXX vtedy, keď boli vybavovať aj splnomocnenie, je možné že vtedy ju podpísal aj XXXXX, ale nie je si istý. S XXXXX sa o tej Audine už neskôr nebavil, nemal prečo, dlh za opravu, čo mu urobil, si vyrovnal už s Uhrinom. Vie, že XXXXX kšeftuje s autami, lebo mu už viac tých áut servisoval, ale jeho nezaujímalo, ako sa Uhrina a XXXXX dohodli.

Do vyšetrovacieho spisu bola zabezpečená správa spoločnosti VÚB Leasing, a. s., Bratislava, z ktorej bolo vyplynulo, že XXXXX dňa 21.07.2017 uzatvoril so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., zmluvu na nákup motorového vozidla na sumu 5000,- Eur, ktorá bola z dôvodu neuhrádzania splátok postúpená na vymáhanie cez mandátnu správu. Z poskytnutého prehľadu splátok je zrejmé, že od 21.07.2017 do 18.01.2018 boli uhradené splátky vo výške 1516,25 Eur (1000,- Eur akontácia, 3x splátka vo výške 103,25 Eur, 1x splátka 206,50 Eur).

Z evidenčnej karty vozidla zn. AUDI A4 XXXXX bolo zistené, že dňa 28.08.2017 bol na Dopravný inšpektorát OR PZ XXXXX avizovaný prevod držby vozidla z vlastníka XXXXX na XXXXX, dňa 20.04.2018 bolo zrušené avízo prevodu držby vozidla a dňa 20.04.2018 sa stal novým vlastníkom vozidla XXXXX, pričom došlo aj k zmene evidenčného čísla vozidla.

Prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu. Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona malou škodou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266,- Eur.

Podľa § 17 Trestného zákona pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nedbanlivosti.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v

trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Na základe vyhodnotenia všetkých vykonaných dôkazov a výpovedí jednotlivco aj v ich vzájomnej súvislosti som dospel k záveru, že skutok, ktorý je právne posudzovaný ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, a pre ktorý bolo obv. XXXXX vznesené obvinenie nie je trestným činom. Objektom prečinu sprenevery je vlastníctvo veci, pričom predmetom útoku je cudzia vec, ktorá bola páchatelovi zverená, aby s ňou nakladal určitým, vopred dohodnutým spôsobom. Páchatel si prisvojí vec, ktorá mu bola zverená, ak s ňou naloží v rozpore s účelom, na ktorý mu bola cudzia vec daná do opatrovania alebo do dispozície, a to spôsobom, ktorý marí základný účel zverenia. Ustanovenie § 213 ods. 1 Trestného zákona vyžaduje aj to, aby si páchatel zverenú vec, ktorou sa myslia aj finančné prostriedky, prisvojil, teda aby úmyselne odňal vec z dispozície jej vlastníka, bez jeho vedomia a súhlasu a s úmyslom nakladať s ňou ako s vlastnou (§ 130 ods. 4 Trestného zákona). Inak povedané, prisvojením sa rozumie také konanie, ktorým páchatel cielene a vedome spôsobuje vlastníkovi veci škodu tak, že si vec trvalo ponechá.

Z vykonaných výsluchov a zabezpečených dôkazov vyplynul záver, že nie je možné jednoznačne a bez pochybností konštatovať, že obv. XXXXX v čase, keď prevzal od XXXXX sumu 1700,- Eur na opravu vozidla vedel, že tieto nepoužije na opravu, ale ich použije pre svoju potrebu, teda na iný účel. XXXXX XXXXX potvrdil, že obv. XXXXX bol u neho v servise a chcel mu nechať zálohu 500,- Eur na opravu, ale on sám ju od neho nechcel. Neskôr mu dal nejakú zálohu na opravu (výmenu predných dverí) a mali v pláne ešte ďalšie opravy (výmenu zadných dverí a iné), na ktoré však zálohu nežiadal. Preto v konaní obvineného absentuje úmysel konať podvodne vo vzťahu k poškodenému XXXXX, ako aj úmysel nakladať s prijatou finančnou čiastkou v rozpore s pôvodnou dohodou, použiť peniaze na opravu. V tejto súvislosti je potrebné zohľadniť aj značné nezrovnalosti vo výpovediach zainteresovaných osôb ohľadom ohraničenia doby, kedy došlo k „predaju“ auta XXXXX, v súvislosti s určením osoby, ktorá mu ho vlastne predala a za akých dohodnutých podmienok, napr. či to bolo pred alebo po oprave a pod. Poškodený XXXXX pri konfrontácii s obv. XXXXX na otázku, či si pýtal po predaji auta od vrátiť sumu 1700,- Eur odpovedal, že peniaze si nepýtal, boli na opravu auta, tak bolo povedané. XXXXX uviedol, že peniaze na opravu si potom nechal, pretože aj on do auta niečo investoval - dával XXXXX peniaze na lízingové splátky, uhradil PZP, ale peniaze z predaja auta Uhrinovi už mali byť vyplatené len XXXXX Zo zistených skutočností sa ponúka záver, že dohody zúčastnených ohľadom „predaja“ vozidla XXXXX a následného prepisu na XXXXX boli len ústne, povrchné, bez určenia termínov a presných podmienok predaja, preto je následne komplikované určiť, kto a akú časť svojej dohody nedodržel, resp. nesplnil a nie je možné vyvodit' voči jednému z účastníkov tohto vzťahu trestnoprávnu zodpovednosť, nakoľko je zjavné, že ide o spor, ktorý je namieste riešiť v civilnom konaní.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Z výsledkov prípravného konania je možné konštatovať, že skutok, pre ktorý bolo XXXXX vznesené obvinenie a bol kvalifikovaný ako prečin sprenevery podľa § 213ods. 1 Tr. zákona, nie je trestným činom, keďže absentuje v konaní obvineného jeden z obligatórnych znakov predmetnej skutkovej podstaty a to subjektívna

stránka, teda úmysel. Stíhaný skutok sa síce stal, no nenapĺňuje zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona ani iného trestného činu, uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona, či niektorého priestupku podľa Zák. č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov (priestupkový zákon), vzhľadom na vyššieuvedené skutočnosti som rozhodol o zastavení trestného stíhania obv. XXXXX podľa citovaného zákonného ustanovenia tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok (§ 185 a nasl. Trestného poriadku).

JUDr. Milan Mikuláš
prokurátor